

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010455
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412010455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému G. L. a spol., pre zločin hrubého nátlaku spolupáchateľstvom podľa § 20, § 190 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných G. L. a R. L. a odvolaní Okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15. 01. 2014, sp. zn. 3T/144/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2014, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste u oboch obžalovaných.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaným:

G. L., narodenému XX. XX. XXXX v U. Q., trvale bytom U. Q., U. XXXX/XX, a

R. L., narodenému XX. XX. XXXX v U. Q., trvale bytom U. Q., G. R. č. XX/XX

u k l a d á

obžalovanému G. L. podľa § 190 odsek 3 Trestného zákona, prihliadnuc na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

obžalovanému R. L. podľa § 190 odsek 3 Trestného zákona, prihliadnuc na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. 01. 2013, sp. zn. 3T/26/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku, sa odvolania obžalovaných:

G. L., narodeného XX. XX. XXXX, a
R. L., nar. XX. XX. XXXX,

z a m i e t a j ú,

pretože bolo zistené, že nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných G. L. a R. L., za vinných zo spáchania zločinu hrubého nátlaku formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 190 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci august 2010, na viacerých miestach v meste Nové Zámky, opakovane, osobne a aj telefonicky, pod hrozbou násillia nútili poškodeného G. R., aby im poskytol finančné plnenie vo výške 5 000 eur za služby, ktoré mu za takéto plnenie proti jeho vôli vnucovali a tieto len predstierali, pričom mali spočívať v údajnom poskytovaní ochrany podniku Herňa RIVAL v Nových Zámkoch, na ulici M.R. Štefánika číslo 10, ktorý prevádzkuje poškodený a toto ich konanie vyvrcholilo dňa 10.12.2010, kedy na parkovisku pred budovou SPP v Nových Zámkoch obžalovaný G. L. v prítomnosti R. L. po predchádzajúcej slovnej roztržke medzi ním a poškodeným vytiahol zo svojho auta značky Hummer bielej farby krátku guľovú zbraň CZ nezisteného čísla a namieril ju na osobné motorové vozidlo značky Honda CRV, ktoré používa poškodený G. R., pričom sa mu verbálne vyhrážal, že mu toto vozidlo rozstrieľa, s tým, že na zvýraznenie svojich vyhrážok mu pohrozil, že ak do najbližšieho piatku nezaplatí sumu 5 000 eur, tak ho „vlastnoručne zakope“ a následne po tejto udalosti ho obžalovaný R. L. neustále telefonicky kontaktoval a opakovane ho urgoval a žiadal vyplatenie požadovanej finančnej čiastky.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému G. L. podľa § 190 odsek 3 Trestného zákona a § 38 odsek 2, 3, § 36 písmeno j/, § 39 odsek 1, 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/, § 51 odsek 1, 2 Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil, uložil mu probačný dohľad a určil skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona mu uložil zákaz stretávať sa so spoluobžalovaným R. L., ktorý bol v uvedenej trestnej veci jeho spolupáchateľom a podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona súd rozhodol, že obžalovaný je povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Obžalovanému R. L. podľa § 190 odsek 3, § 38 odsek 2, § 36 písmeno j/, § 42 odsek 1, 2 a § 39 odsek 1, 3 písm. d/ Trestného zákona súd I. stupňa uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/, § 51 odsek 1, 2 Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil, uložil mu probačný dohľad a určil skúšobnú dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona mu uložil zákaz činnosti stretávať sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv, ktorí boli spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestných činoch. Podľa § 51 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona mu uložil zákaz vstupu na vyhradené miesta priestory, na ktorých trestný čin spáchal. Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona mu uložil príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona rozhodol, že obžalovaný je

povinný strpieť na sebou kontrolu vykonávajú probačným a mediačným úradníkom. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo 17.01.2013, sp. zn. 3T 26/2012, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na tento výrok, pokiaľ zrušením stratili podklad.

Uvedený rozsudok napadli obaja obžalovaní a Okresná prokurátorka v Nových Zámkoch (ďalej len prokurátor).

Obžalovaný G. L. v písomných dôvodoch odvolania napadol rozsudok súdu I. stupňa čo do výroku o vine aj treste. Uviedol, že zo spáchania súdeného zločinu sa necíti byť vinný. Žiada, aby Krajský súd v Nitre podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine a treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že ho podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí. Vyslovil názor, že súd I. stupňa nemal dokazovaním preukázané, že sa žalovaný skutok stal. Obžaloba nepredložila ani jeden jasný, priamy a nevyvrátiteľný dôkaz o jeho vine. Uznaný za vinného bol na základe jediného dôkazu, a to svedeckej výpovede poškodeného G. R., ktorý však svoju pôvodnú výpoveď sám vyvrátil a spochybnil vo svojich ďalších výpovediach v prípravnom konaní, pri konfrontáciách s obžalovanými, ako aj na hlavnom pojednávaní. Poškodený je navyše osobou závadnou a je voči nemu vedené trestné konanie na Okresnom súde Trnava pre obzvlášť závažný zločin podvodu, a okrem toho sú voči nemu vedené rôzne konania za daňové úniky, resp. podvody. Podľa neho preto nie je možné, aby bol odsúdený na základe jediného dôkazu, ktorým je pochybná, rozporná a zmätočná výpoveď poškodeného.

Obžalovaný R. L. vo svojom písomnom odvolaní napadol rozsudok súdu I. stupňa čo do výroku o vine aj treste a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že ho podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí. Bližšie písomné odôvodnenie odvolania do momentu verejného zasadnutia konanom o podaných odvolaniach obžalovaný ani prostredníctvom svojho obhajcu odvolaciemu súdu nepredložil.

Z písomných dôvodov odvolania prokurátora vyplýva, že jeho odvolanie smeruje len čo do výrokov o treste vo vzťahu k obom obžalovaným, v ich neprospech. Pokiaľ ide o výrok o vine má za to, že v predmetnej trestnej veci súd vykonal všetky dostupné dôkazy, pričom správne a úplne zistil skutkový stav. Vo vzťahu k výrokom o treste vyslovil názor, že uložené tresty obom obžalovaným neodzrkadľujú základné zásady ukladania trestov. Vzhľadom na násilný charakter súdeného trestného činu mal súd I. stupňa uložiť obom obžalovaným nepodmienečný trest odňatia slobody. Má za to, že súd nedôvodne aplikoval mimoriadne zmierňovacie ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, ktorého aplikáciu môžu odôvodniť „výnimočné okolnosti prípadu“, na ktoré sa v odôvodnení rozsudku odvoláva prvostupňový súd, avšak aj takom prípade nesmie byť uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v základnej skutkovej podstate, pretože tieto okolnosti vo svojej podstate spočívajú v stupni závažnosti činu. Zákonná trestná sadzba pre zločin hrubého nátlaku podľa § 190 odsek 3 Trestného zákona je pritom v rozpätí 7 (sedem) až 12 (dvanásť) rokov trestu odňatia slobody. Samotná aplikácia § 39 Trestného zákona v posudzovanom prípade nie je dôvodná, nakoľko pre taký postup neboli splnené zákonné podmienky. Uložené tresty považuje za príliš mierne, a teda neprimerané. Použitie § 39 odsek 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu musí byť odôvodnené takými výnimočnými okolnosťami prípadu, popri pomeroch páchatelia, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Okolnosti, ktoré prvostupňový súd uvádza ako dôvody postupu podľa § 39 odsek 1, 3 písmeno d/ Trestného zákona a označuje ich za mimoriadne okolnosti prípadu považuje za všeobecnú poľahčujúcu okolnosť týkajúcu sa pomerov páchatelia, nakoľko súd odôvodnil uloženie výchovného trestu vo forme podmienečného trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu v prípade obžalovaného G. L. odvolávajúci sa na hodnotenie jeho „osobných pomerov“, konkrétne na skutočnosť, že doposiaľ nebol súdne trestaný a počas obdobia, kedy sa nachádzal vo výkone väzby neboli zistené žiadne negatívne poznatky ohľadne jeho osoby, pričom žiadne „mimoriadne okolnosti prípadu“ v odôvodnení napadnutého rozsudku neuvádza a bližšie nešpecifikuje. V danom prípade nemožno konštatovať ani existenciu viacerých okolností, ktoré sú samy osebe všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami a ktoré by v súhrne nadobudli taký význam, že by ich bolo možné posúdiť ako mimoriadne, resp. výnimočné okolnosti prípadu.

V prípade obžalovaného R. L. súd ako na mimoriadnu okolnosť prípadu prihliadol predovšetkým na jeho zhoršený zdravotný stav, pričom napriek skutočnosti, že už bol v minulosti súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky pre zločin lúpeže, dospel k záveru, že s poukazom na „mimoriadne okolnosti prípadu“, predovšetkým na jeho zdravotný stav, môže nastať prevýchova obžalovaného aj v prípade, že mu bude uložený trest v trestnej sadzbe upravenej za použitia § 39 odsek 1, 3 písmeno d/ Trestného zákona. Nestotožňuje sa s názorom súdu spočívajúcim v ponímaní zhoršeného zdravotného stavu obžalovaného R. L. ako mimoriadnej okolnosti prípadu, nakoľko zhoršený zdravotný stav nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by v danom prípade mohla ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného zločinu, ide skôr o okolnosť, ktorá charakterizuje obžalovaného ako objekt trestu, ktorá sa neprejavila v spôsobe, akým bol trestný čin spáchaný. Rovnako sa nestotožňuje s názorom súdu, ktorý v prípade obžalovaného R. L. prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, v dôsledku čoho ukladal trest v trestnej sadzbe upravenej s použitím § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, nakoľko vzhľadom na skoršie odsúdenie obžalovaného pre zločin lúpeže nemožno konštatovať, že pred spáchaním činu viedol riadny život. Obaja obžalovaní v rámci celého konania popierajú spáchanie trestného činu a spáchaný čin nijako nefutujú, pričom išlo o „výpalnícku formu vymáhania majetkového plnenia“. Záujmy generálnej prevencie vyžadovali uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k oboj obžalovaným a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol o uložení im trestu bez použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením oboch obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obaja obžalovaní aj zástupca krajského prokurátora zotrvali na podaných odvolaniach a dôvodoch uvedených v ich písomnom vyhotovení.

Obhajca obžalovaného L. doplnil dôvody odvolania, v rámci čoho poukázal na to, že žiadny priamy dôkaz okrem rozporných výpovedí poškodeného nebol zadovážený. V auguste 2010 bol obžalovaný v zahraničí a 10.12.2010 bol doma, mal prelepené oko, nemohol sa pohybovať, nakoľko bol po vážnej očnej operácii. Ďalej poukázal na poškodeného ako nedôveryhodnú osobu z dôvodu, že tento je vo väzbe pre závažnú majetkovú trestnú činnosť a je známy tým, že klame a obviňuje. Žiadal, aby súd vzal na vedomie, že obžalovaný má v súčasnosti diagnostikovaný nádor na mozgu. Navrhol, aby prokurátor vzal späť odvolanie, pričom v takom prípade aj obžalovaný by vzal odvolanie späť. V konečnom návrhu navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora a obžalovaného L. oslobodiť spod obžaloby s tým, že ak odvolací súd rozhodne o ponechaní viny, navrhol ponechať trest uložený obžalovanému spôsobom ako mu bol uložený súdom prvého stupňa.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - oboma obžalovanými a prokurátorom - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné a dôvodné je odvolanie prokurátora.

Predovšetkým je nevyhnutné konštatovať, že už v priebehu prípravného konania boli vykonávané dôkazy v súlade so základnými zásadami trestného konania a jednotlivé úkony boli vykonávané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rovnako tak boli vykonávané v súlade s Trestným poriadkom aj dôkazy na hlavnom pojednávaní súdom I. stupňa, ktorý na základe rozsiahleho dokazovania, po vyhodnotení dôkazov samostatne i v ich vzájomných súvislostiach dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj k záveru, že súdený skutok sa stal, tento je zločinom hrubého nátlaku spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20, § 190 odsek 1, 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a tento zločin spáchali obžalovaní.

Obžalovaní z jeho spáchania boli usvedčení výpoveďami svedka a súčasne poškodeného G. R., ktorý ich konanie popísal opakovane, presvedčivo a zhodne v podstatných okolnostiach tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide niektoré rozpory v jeho výpovediach, tieto sa netýkajú podstatných okolností žalovaného trestného činu a možno ich logicky vysvetliť odstupom

času, ktorý uplynul medzi jednotlivými jeho výpoveďami. Obhajobné tvrdenia obžalovaných, v zmysle ktorých ide o nehodnovnú osobu poukazujú na iné prebiehajúce trestné konanie vedené proti poškodenému, sú neopodstatnené, najmä z toho hľadiska, že medzi trestnou činnosťou, pre ktorú je poškodený trestne stíhaný a žalovaným trestným činom v posudzovanej trestnej veci neexistuje žiadna súvislosť. Nedôvodné sú ďalej tvrdenia obhajoby, že o vine obžalovaných nesvedčí žiadny priamy dôkaz. Týmto je výpoveď poškodeného, do ktorej zapadajú aj ďalšie - nepriame dôkazy, ktoré spolu s výpoveďou poškodeného tvoria logickú uzavretú reťaz dôkazov usvedčujúcich obžalovaných zo spáchania žalovaného zločinu. Sami obžalovaní potvrdili stretnutia s poškodeným, i keď uvádzali iné dôvody a ich priebeh ako poškodený. Vo vzťahu k incidentu z 10.12.2010 sám obžalovaný L. v prípravnom konaní vypovedal, že v rámci komunikácie medzi L. a poškodeným, obžalovaný L. držal v ruke zbraň. Na hlavnom pojednávaní toto poprel, avšak nevedel logicky vysvetliť uvedený rozpor v jeho výpovediach. Spôsob komunikácie medzi obžalovanými a poškodeným zodpovedajúci výpovedi poškodeného vyplýva aj zo záznamov ich telefónnych hovorov, ktorých obsahom bolo, i keď zo strany obžalovaných vyjadreným zahmleným spôsobom, dohodnutie si stretnutia s poškodeným z dôvodu, aby „poskytol peniaze na kávu Bratislavčanom“, čo korešponduje s výpoveďou poškodeného o tom, že obžalovaní od neho žiadali peniaze nie len pre nich samých, ale aj pre ďalšiu skupinu osôb - tzv. D. z Bratislavy. Svedkyne F. R. (matka poškodeného) a Y. W. (krupierka v predmetnej Herni), potvrdili spôsob arogantného a nátlakového konania obžalovaného L. a ďalších jemu blízkych osôb voči poškodenému priamo v herni, ktorú prevádzkoval, keď obžalovaný viackrát v inkriminovanom období navštívil herňu v sprievode väčšej skupiny osôb, ktorí využili služby herne bez zaplatenia s odkazom personálu herne, že to bolo na účet poškodeného.

Uvedené, ako aj ďalšie vykonané dôkazy v ich súhrne súd prvého stupňa vyhodnotil logicky a správne, pričom v ďalších podrobnostiach odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Odvolací súd však zistil, že odvolanie prokurátora proti výrokom o treste vo vzťahu k oboj obžalovaným, v ich neprospech, je dôvodné.

Súd I. stupňa vo vzťahu k oboj obžalovaným aplikoval mimoriadne zmierňovacie ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, pričom oboj uložil trest odňatia slobody (keď v danom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie iného druhu trestu ako samostatného) pod dolnú hranicu trestnej sadzby (7 rokov odňatia slobody) tak, že obžalovaným uložil podmienené tresty odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, pri súčasnom uložení im probačného dohľadu, s určením príslušnej skúšobnej doby a uložení primeraných obmedzení a povinností. Súd I. stupňa pri takto ukladanom treste nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Trestného zákona a dospel k nesprávnemu záveru o dôvodnosti aplikácie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 Trestného zákona.

Vo svojej podstate súd I. stupňa neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadne mimoriadne okolnosti alebo pomery obžalovaných, ktoré by odôvodňovali uloženie im trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. U obžalovaných nedostatočne vyhodnotil závažnosť súdeného zločinu a u obžalovaného L. aj tú skutočnosť, že trest mu ukladaný je súhrnným trestom nie len za súdený trestný čin ale aj za s ním zbiehajúci sa zločin lúpeže, za ktorý bol odsúdený skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky.

Takéto mimoriadne okolnosti u obžalovaným nezistil ani odvolací súd. Od žalovaného skutku neuplynul neprimerane dlhý čas, pričom u oboj obžalovaných bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť, a síce, že pred spáchaním súdnej trestnej činnosti viedli riadny život (§ 36 písm. j/ Trestného zákona). Súd I. stupňa konštatoval, že trest obžalovaným uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bol pre nich neprimerane prísny, avšak bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia takéhoto záveru. U obžalovaného L. poukázal len na jeho zhoršený zdravotný stav súvisiaci s operáciou oka. Uvedená skutočnosť je však bez akejkoľvek súvislosti so súdeným trestným činom, a sama osebe nijako neodôvodňuje použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/) a taktiež ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písm. d/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd zistil, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s okolnosťami, ktoré by mohli odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona, na základe ktorých dospel k nesprávnemu záveru o dôvodnosti jeho aplikácie v posudzovanom prípade vo vzťahu k oboj obžalovaným, čím porušil ustanovenie § 39 a § 190 ods. 3 Trestného zákona a vo vzťahu k obžalovanému L. aj § 41 odsek 2 (ktorý navyše vo výroku o treste ani necitoval) a § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u oboj obžalovaných a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému G. L. podľa § 190 odsek 3 Trestného zákona, prihliadnuc na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému R. L. podľa § 190 odsek 3 Trestného zákona, prihliadnuc na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona, uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. 01. 2013, sp. zn. 3T/26/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložené tresty oboj obžalovaným predstavujú tresty uložené na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo odôvodňuje skutočnosť, že odsúdení doposiaľ neboli odsúdení za trestný čin. Súčasne však odzrkadľujú intenzitu protiprávnosti zločinu hrubého nátlaku nimi spáchaného spolupáchateľstvom, okolnosti daného prípadu i osobné pomery obžalovaných a zabezpečujú účel trestu resocializačný, ako aj účel individuálnej a generálnej prevencie. Zaradenie obžalovaných do najmiernejšieho režimu výkonu trestu, ktorý predstavuje režim v ústave s minimálnym stupňom stráženia je odôvodnené skutočnosťou, že obžalovaní doposiaľ vôbec neboli vo výkone trestu odňatia slobody (§ 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.